

disse Forhold, var det, fordi man mente, der var nogen Fare ved uden nogen som helst Overgangsbestemmelse at gaa fra det gamle System med Reglementeringen over til det ny med Straffrihed og Bestræbelse for Helbredelse, og at det var et Motiv for dem til at ville have en saadan Bestemmelse, hvorved man ligesom har Haand i Hanke med Tilstanden. Jeg vil haabe, at den Ret og Magt Politiet faar, bliver meget lidt brugt, og jeg kunde tænke mig, at ogsaa Flertallet ønskede, at den vilde blive meget lidt brugt, men at man dog vilde have det Middel til at skride ind, hvis Forholdene skulde blive saa slemme, som visse Tilhængere af Politireglementeringen profetere. Men saa ville vi bede Flertallet om at gaa med til vort Ændringsforslag, der indfører en midlertidig Ordning. Derved vil vort Syn paa Loven blive noget anderledes, end det var ved 1ste Behandling. Naar det bliver udtrykkeligt slaaet fast, at det bliver en ren Overgangsbestemmelse, og at Maalet er at komme til det, der altid har foresvævet dem, der have kæmpet for Prostitutionens Ophævelse, nemlig Straffrihed og stærke Bestræbelser for og Lettelse med Hensyn til at søge Helbredelse, saa kunne vi fra vor Side stille os noget velvilligere til hele Lovforslaget, end vi ellers vilde have været i Stand til. Med disse Ord vil jeg anbefale Flertallet og henstille til den højtærede Justitsminister at gaa med til denne lille Ændring, som jeg, da Sagen nu alligevel skal op i Landstinget, ikke tror vil rejse uovervindelige Vanskeligheder deroppe for Lovens Gennemførelse.

Ordføreren (K. Bjerre): Jeg skal med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Justitsminister, meddele, at det i Virkeligheden her simpelt hen drejer sig om en Trykfejl. Jeg har straks, da Lovforslaget kom herved, været opmærksom paa, at der var indløbet en Trykfejl, som Landstinget ikke havde været opmærksom paa, idet man i Stedet for at skrive, at man ophæver Loven af 1871 § 2 c., som angaar Tilsyn med de løsagtgaaende Kvinder, ophæver hele § 2, som angaar mange forskellige andre Tilfælde, hvor Politiet skal holde Orden. Jeg har imidlertid ikke tidligere gjort opmærksom paa Trykfejlen, fordi jeg gik ud fra, at den kunde behandles som en Trykfejl. Men for at der ikke skulde være noget som helst at klage over, har nu den højtærede Justitsminister stillet et Ændringsforslag i den Retning. Der kan altsaa

ikke være Tvivl om, at dette Ændringsforslag bør vedtages.

Men jeg kan ikke se, at det, at et saadant rent formelt Ændringsforslag bliver stillet og vedtaget, kan give nogen som helst Anledning til at forny Debatten om selve Loven ved at føre ny Spørgsmaal ind. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) mente, at naar Lovforslaget nu dog skulde forandres og sendes tilbage til Landstinget, kunde man godt begynde at rejse ny Debat om de Punkter, der have været til Forhandling. Jeg vil dertil sige, at dertil giver det Forslag, der er stillet af Justitsministeren, ikke Anledning, thi det, at dette Forslag kommer op i Landstinget, kan paa ingen mulig Maade give Landstinget Anledning til at forandre Lovforslaget. Dette foreligger nu saaledes, som Landstinget for nogle faa Dage siden har givet det fra sig, og det, at der kommer en Ændring derop, som skyldes en Trykfejl, kan fornuftigvis ikke give Landstinget Anledning til at tage Debatten op igen og gøre Forandringer i Lovforslaget. Det er ikke til at vente, især da Landstinget selv har Medansvar for, at Trykfejlen ikke tidligere er bleven rettet. Hvis vi nu her vedtage det af de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Københavns 7de Valgkreds (Schmidt) stillede Forslag, vil det, rent bortset fra, om denne Forandring er rigtig eller ikke, give Anledning til, at Sagen bliver taget op paa ny og temmelig sikkert strander.

Med Hensyn til Realiteten af Forslaget skal jeg sige, at i sig selv kan der jo altid siges noget til Forsvar for, at en Lovbestemmelse skal være midlertidig, for saa vidt som man da faar Lejlighed til at vinde Erfaring paa det givne Omraade, inden den endelige Beslutning tages. Der kan ogsaa siges noget derfor i dette Tilfælde. Men der kan ogsaa siges noget imod. Hvis nemlig denne Bestemmelse, hvorefter Kvinder, der offentlig og paa opsigtvækkende Maade drive Utugt som Erhverv, kunne blive behandlede efter Løsgængeriloven, kun bliver midlertidig, kan det give det Indtryk, at det ikke kan hjælpe at begynde at udføre noget efter denne Lov, man kan ikke indrette sig derpaa. Kvinderne ville gøre Regning paa, at det er kun en foreløbig Tilstand o. s. v. Det vil i Virkeligheden forøge Usikkerheden i Overgangstiden og bevirke, at denne Bestemmelse meget vanskeligt kommer til at fungere, som den skal. Altsaa heller ikke reelt synes jeg, at